

steevast aangeduid als de snotschraper⁵³), en van een remonstrants collega heette het dat hij de juffertjes wel eens onder het hemd zou willen biechten⁵⁴). Regenten zouden de Prins, toen die nog klein was, hebben betiteld als 'dien kleynen schijtert⁵⁵). Die hovaardige regenten, die burgers nog te min achtten om hun groet te beantwoorden, men moest ze maar met karossen 't'huys brengen omdat se dick gevreeten en gesopen zijn'⁵⁶). Eén van die heren werd het volgende citaat in de mond gelegd: 'Maeckt men somtijds een meyd met kind men geefse maer aen een mof of knoet⁵⁷) en maeckt hem dan schop of besem of delfse schipper daarmee benjer van ontslagen'⁵⁸). Die regenten vonden, heette het, het regeren 'soo zoet, men kan sijn vrienden soo braef overal in kruyen'. Het zou jammer wezen ontslagen te worden, 'de stok kwijt te moeten wesen daer wij die soo vast hadden'⁵⁹). Burgemeester Pesser werd in juni met schoppen en slaan naar het stadhuis gebracht en moest in het publiek op weg daarheen 'viva Orange' roepen en de hoed afnemen, en toen hij daarna onder het stadhuis gevangen zat en om wat drinken vroeg zou een bewakende schuttersofficier gezegd hebben 'dat hij hem liever rotte kruijt wilde in sijn gat geven'⁶⁰). Toen Pesser enkele jaren later stierf en Joachim Oudaen een grafvers maakte beweerde de dichter dat zij die hem in het rampjaar hadden getreiterd nu van schaamte achter sijn baar liepen⁶¹).

Het bontst maakte men het met de vroedschap en secretaris Van der Aa. In het latere grafvers van Oudaen heette hij de 'Kato dezer eeuw', maar 'nooit zo bars als deze'⁶²). In de pamfletten van het rampjaar echter werd Van der Aa steevast 'de Rotterdamsche Paus' genoemd. Naar aanleiding van de plundering bij sijn huis, in juli, vertelde men later: 'De huysvrouw van de secretaris van der Aa, een deftige matrone, geen kinderen hebbende, was zeer godsdienstig en mede dogende, mild en deelzaam aen de arme en naeckte...'. Bij de plundering echter had men 'deze zelve, alsdan nog aen 't lijff hebbende de hembden en rokken die zij zelve gemaect en gegeven hadde, gesien als dolle furiën langs de straat en om het huys lopen, dreygende den secretaris Van der Aa, zoo zij hem hadden, het hert uuttet lijff te haelen en langs de straat te sleepen'⁶³). Dat schreef men achteraf. Maar in het rampjaar heette het: 'Wat op 't stadt-huys voor-viel was tot van der Aa eerst vast gestelt onder sijn Favoriten'⁶⁴), terwijl een ander pamflet berichtte: 'Alleen de waard van het Papegaeytje verliest bij de val van de Paus.